

Lugnande signaler, vad är det?

Lugnande signaler är de signaler som hunden använder som "fredsmäklande" signaler, de talar om att hunden har vänligt uppsåt. "Jag vill inte ha bråk!". Dessa signaler visas ofta i möten med andra hundar, när hunden tycker att vi är lite "för mycket" och lite för krävande. De visas också när hunden upplever sig hotad eller känner obehag inför en situation.

- Vända bort blicken → vända bort huvudet → vända ryggen till.
- Slicka sig om munnen
- Gäspa
- Nosa i backen
- Sitta med en tass i luften
- Lägga öronen bakåt
- Bli långsam och avvaktande

Se till att träna din hund på ett sådant vis att den "slipper" använda lugnande mot dig. Om hunden slickar sig i mungipan när du säger fot eller gäspar när du säger sitt, betyder det att hunden tycker att du är lite hotfull och känner sig osäker inför situationen. Det kan också visa sig genom att hunden blir långsam och avvaktande vid tex en inkallning.

Se till att hunden har ett glatt och förväntansfullt uttryck när du tränar så är du säker på att hunden tycker att det är roligt och därmed vet du att den kommer göra sitt bästa för att vara dig till lags!

Andra signaler som kan vara bra att känna till...

Morrningen, vad betyder den?

En dov morrning är för hunden en önskan om att öka avståndet till något eller någon den känner sig hotad av. En morrning är därför sällan en aggressiv signal! Hunden känner sig osäker och vill därför förmedla en uppmaning om att "kom inte närmare! Jag litar inte på dig!". Man kan säga att det är en förstärkning av den lugnande signalen och har nästan alltid föregåtts av slickningar runt munnen, bakåtdragna öron, stelt, långsamt och hukande kroppsspråk och för att till sist komma till en morrning. Morrar din hund åt dig så innebär det att du på något sätt klampat in på hunden i en situation som den inte känner sig bekväm i. Du har säkert missat en massa lugnande signaler och för hunden är ju det ett stort svek. Korrigera aldrig en morrning! Hjälp istället hunden till att bli säker i situationen!

Min hund kissar på sig av glädje när jag kommer hem!

När vi kommer hem från en dag på jobbet är lyckan stor för den väntande hunden! Hälsningsceremonier är i en hundflock viktiga och stärker sammanhållning och flockkänsla, bjussa hunden på lite mys och gos när du kommer hem men tala lugnt och sansat till en alldeles för uppspelt hund. Hundar som kissar i denna ceremoni är inte glada. Dessa hundar är vad man kallar för "aktiva i sin underkastelse" och gör som valpar gör när de råkar hamna framför en vuxen hund som de blir rädda för. De vill slicka i mungipan, gnisslar och gnäller och kissar på sig för att "köpa sig tid" i hälsningsceremonierna. Detta är en ganska stor stress för hunden. Hälsa på den lugnt och försiktigt, stirra inte på den och höj inte rösten. Lugna den och smek den i mungiporna och på bröstet för att tala om att allt är ok.

Min hund vaktar mat, tuggben och leksaker!

Återigen kanske vi upplever morrningar i det här fallen. Ofta har hunden när vi närmar oss, krupit ihop lite, blivit stel, slickat sig om munnen och kommer vi ändå närmare så morrar den. Det är helt normalt i en hundflock att alla individer, även valpar, får vakta sin mat och sina tillhörigheter! Det är en naturlig instinkt att vara rädd om det man har fått tag i och inte släppa det ifrån sig. En alfavarg skulle aldrig bestraffa en flockmedlem för att den försvarar sin mat, det är högst tillåtet! Vissa hundar som har mer ”vakt” i sina gener, får lättare det här beteendet än andra. Vår uppgift som goda föräldrar är att lära hunden att det är helt ok och ofarligt (kanske till och med lönsamt!) att lämna ifrån sig grejor till oss! Byt redan när hunden är valp, till dig saker mot något som är ännu bättre! Har hunden ett tuggben, erbjuder du en köttbulle. Har hunden en leksak kommer du med en ännu roligare leksak! På det här viset få hunden en positiv förväntan på att vi närmar oss den när den har nåt fint, istället för att vara beredd på att bevaka och kanske fly med värdesakerna...

Min hund skäller när det kommer folk!

Att tala om när det kommer någon som inte tillhör familjen är en viktig uppgift för varje medlem i hundflocken. Det är för att göra övriga medlemmar uppmärksamma på att det sker någonting som man bör kolla upp. Var tacksam för detta! Hundar hör och känner dofter mycket bättre än vi och är snabba på att märka av om det skulle komma någon som verkligen inte är välkommen! Vissa hundar har mer av detta med sig i sina gener än andra, vissa hundar är ju faktiskt avlade som vakthundar och det måste vi respektera. Problemet brukar vara att få stopp på skällandet när personen i fråga väl är ”inne” och ”välkomnad” eller har passerat i trapphuset. Börja inte skälla och gapa på din hund i det här läget. Att du hetsar upp dig gör det bara mer klart för hunden att det VERKLIGEN är något att skälla på. Säg istället Bra! Duktig du var! Och belöna första skallet. Säg sedan Nu är det slut! Och avled hunden från fönster eller dörr. Om det behövs kan du lägga ner hunden, gärna bakom dig, på ett tryggt ställe och belöna att hunden ligger kvar. Enkelt!

Dominans och ledarskap, fakta eller fantasi?

Alla TV-program som rör hundar berör ofta samma punkt; dominans och ledarskap. Ofta får hundägaren höra att hundens oönskade beteende endast beror på bristande ledarskap och att hundägaren är en svag ledare. Hur känns det? Säkert väldigt jobbigt att höra! Självklart skall vi vara ledarfigurer för våra hundar men det handlar mer om ett slags föräldraskap än att vara ”flockledare”. I hund-/vargvärlden finns det alfahannar och alfahonor, det känner alla till. Men hur relationerna i flocken ser ut är det få som vet om. Alfadjuren är de som får para sig med varandra, för att förhindra inavel. Alfadjuren är föräldrarna i gruppen. Det innebär inte att de styr och ställer med de andra djuren och framförallt inte att de med dominans tvingar till sig fördelar i flocken. I en vild vargflock har alla djuren specifika uppgifter, alla lika viktiga. Det handlar om att para sig och skaffa valpar, vara valpvakt när de andra jagar, vara strateg i jakten, vara snabbast i jakten, hitta boplatser, hitta vatten osv. En flock med en bråkig ledare ser snabbt till att sparka ut denna (ibland avliva) och ersätta honom eller henne med en ny, bättre ledare som gynnar hela flockens existens. Det handlar ju om överlevnad! Ingenstans har man sett ett alfa-par som med hot och våld ”tuktar” sina flockmedlemmar.

Att hunden i familjen har en önskan om att klättra på en ”rangskala” är inte sant. Hundar ser inte oss som hundar och har därför inga behov av att ”hunda sig” mot oss. Vi bor under samma tak, men lever egentligen i två olika världar. Att hunden uppträder ”dominant” är ofta ett missförstånd och en oförmåga att tolka hundars signaler.

Ofta hör man att hundarna hemma har olika rang, och att det är en som ”bestämmer” hemma. Det som är intressant är att se hur dessa hundar snabbt kan ändra samarbetsform i en annan miljö. Den ”tuffa” hunden som styr och ställer hemma, kan snabbt falla in bakom de andra i ledet om den kommer i en miljö som den behärskar sämre. Var och en gör det den är bra på och de andra följer den som är bäst lämpad för uppgiften! Man kan säga att i hundvärlden gäller ett slags dynamiskt ledarskap. Detta är det vi utnyttjar när vi tex är ute och spårar med våra hundar. Vem bestämmer då? Du eller hunden?

Det enkla med att äga hund med denna vetenskap inom sig är att man aldrig behöver känna sig hotad av sin hund! Man behöver inte fundera på om man är en tillräckligt stark ledare, om man är tillräckligt bestämd och dominant. Bygg relationen på samarbete och teamwork så ska du se att din hund känner igen sig! Det är så de själva arbetar när de får möjlighet! LÄR din hund att fungera i vardagen och i samhället, det handlar om inläring och inte dominans.

Det fantastiska i en sådan här relation är när man ser en liten tjej träna lydnad med en stor rottweilerhane på över 50 kg och de har bara så kul tillsammans! Man måste ju kunna ha hund utan att vara fysiskt överlägsen den, eller hur? Vi är ju så långt efter våra hundar i fysik att det skulle vara stört omöjligt att ha hund över huvud taget om det var kravet...

Att vara dominant mot sin hund kan fungera många gånger. De flesta hundar svarar med att visa underkastelse, ”ge sig” och bli lite krypiga runt våra fötter. Många tränar sin hund på det här sättet och det finns ingen tvekan om att det fungerar. Man kan säga att hur du tränar hund beror lite på hur du vill vara som person. Fördelen med att träna din hund med samarbete och glädje istället för dominans är att du slipper många ”följsjukdomar” i er relation. Ofta får du problem med t ex apportering (hunden vågar inte hålla apporten nära dig med rädsla för konkurrens om föremålet), hunden sticker ifrån dig när den har möjlighet (flyktbeteende för rädsla för korrigerande), hunden blir osäker och långsam (lugnande signaler) i t ex inkallningen eller när du kommenderar den att sitta eller ligga. Listan kan göras lång... En hund som trycks ner hemma dagligen måste även få utlopp för sina känslor på andra sätt. Ofta får vi då beteenden riktade mot andra hundar hemma eller ute. Hunden betar sig lika otrevligt mot andra hundar som du betar dig mot den! Ett annat problem som kan vara lite värre är att det finns hundar som inte alls svarar som vi hade tänkt på dominans. Hundar som faktiskt väljer att försvara sig när de blir hotade (dominans är ju ett slags hot). Dessa hundar kommer förr eller senare att bita sin ägare och andra och då är ju det roliga slut. I alla fall för hunden, orättvist nog. Det finns flera raser som inte alls går att träna med dominans och tyvärr är det ofta de raserna som får ägare med mest dominant inställning. Så konstigt det kan bli ibland!

Fundera över varför hästar och hundar skall (enligt somliga tränare) tränas med ”ledarskap” och dominans när man kan få tex späckhuggare att hoppa genom ringar med hjälp av en klicker. Man kan få hönor att dansa och sjölejon att prata, bara genom att använda belöning och inläring.